

РЕШЕНИЕ

№ 1761

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 13.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8643** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Н. Й. Т. срещу Столична община за заплащане на обезщетение в размер на 62лв. за претърпени имуществени вреди, в резултат на незаконосъобразно наложена ПАМ от служител от Столичен инспекторат към Столична община „преместване на П. без съгласието на неговия собственик“. Претендира се и законната лихва за забава върху тази сума, считано от влизането в сила на Решение №4909/19.07.2018г. по адм. д. №1681/2017г. на АССГ 62 състав, с което ПАМ е отменена, до окончателното плащане. Претендират се и разноските по делото.

В съдебно заседание ищецът, чрез адв. Т. прави изменение на исковата молба, като иска и присъждане на лихви върху претендираната главница, считано от датата на предявяване на иска.

С постъпила преди последното о.с.з. писмена молба, към която е приложен списък за разноските и Договор за правна защита и съдействие се иска присъждане на адвокатски хонорар по чл.38 от ЗАдв и платената държавна такса от 10 лева.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства, и наведените от страните твърдения и доводи, приема от фактическа страна следното:

Лек автомобил Хюндай с ДКН [рег.номер на МПС] , собственост на ищеца Н. Й. Т., на 19.09.2017г. е бил паркиран на [улица]срещу № 59 и до 104 училище в [населено място]. Била наложена ПАМ по чл.171, т.5 от ЗДвП от служител на „Столичен

инспекторат“ при „Столична община“ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач“. При освобождаване на автомобила ищецът заплатил сума в размер на 62 лева с ДДС, представляваща такса за принудителното преместване и престой в специализирания паркинг. За това плащане бил издаден касов бон №030565/19.09.2017г. от „Център за градска мобилност“ ЕАД, находящ се на лист 7 от делото. Наложена административна мярка била обжалвана пред АССГ, който с решение №4909/19.07.2018г. по адм. д. №1681/2017г., 62 състав я обявил за нищожна.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Предявеният иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди е процесуално допустим. Следва да бъде разгледан по същество, като подсъден на Административен съд София град, на основание чл. 128, ал.1, т. 5 от АПК, предвид, че се претендират вреди в резултат на незаконосъобразен индивидуален административен акт по см. на чл.21 ал.1 от АПК - отменена Принудителна административна мярка „принудително преместване на л.а Хюндай с ДКН [рег.номер на МПС] , собственост на ищеца Н. Й. Т. с влязъл в сила на 30.08.2018г. съдебен акт е обявена за нищожна. Заверен препис от последния е приложен по делото.

Искът е предявен е срещу надлежния ответник, съгласно чл. 205 от АПК, Столична община – юридическо лице на бюджетна издръжка, към чиято административна структура принадлежи органа, издал незаконосъобразната заповед за репатриране, от която се претендират вредите.

След преценка на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира иска за основателен и доказан.

Съгласно чл.1, ал. 1 ЗОДОВ правото на обезщетение възниква, когато са претърпени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност. Деликтната отговорност по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвентата, както и досежно спецификата на причинната връзка – вредите трябва да са причинени при или по повод упражняването на административна дейност. Относно вината, противоправността и вредите не е налице отклонение от общия състав на деликтната отговорност.

В конкретния случай се касае за вреди, причинени в следствие на административна дейност, изпълнявана от държавен орган. Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт да е отменен по съответен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда.

Не се спори, че спрямо ищцата е издаден административен акт по прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.5 ЗДвП - преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е: паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава

опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; в този случай лицата по чл. 168 уведомяват районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното полицейско управление. Не е спорно и че този акт е обявен за нищожен, което е най-тежката форма на незаконосъобразност, с влязло в сила съдебно решение.

Видно е от представения касов бон, че разходите (включващи принудително преместване на ППС и престой в специализиран паркинг), направени във връзка с преместването на автомобил Хюндай с ДКН [рег.номер на МПС] са били в размер на 62 лева с ДДС, платени на 19.07.03.02.2013г., за което е представен разходооправдателен документ от „Центъра за градска мобилност“ ЕАД. Цитираната сума представлява имуществени вреди на ищеца от незаконосъобразното репатриране, които подлежат на обезщетяване, поради наличието на пряка и непосредствена връзка с отменения акт. Пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт и настъпилата вреда е налице, когато увреденото лице не би претърпяло вредите, ако не бе издаден незаконосъобразния административен акт. Преки са вредите, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Платената сума в размер на 62 лева за освобождаване на лекия автомобил от специализирания паркинг са пряк и непосредствен резултат от незаконосъобразната заповед за налагане на ПАМ.

Предвид изложеното, съдът намира, че са налице всички елементи от сложния фактически състав на отговорността за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

С оглед горното, основателна се явява и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху претендираното обезщетение. Върху сумата, представляваща обезщетение за имуществени вреди се дължи законната лихва /чл. 86, ал. 1 от ЗЗД/ от деня, в който вземането за обезщетение за вреди става изискуемо. Това е датата на влизане в сила на решението, с което се отменя незаконния административен акт /Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, т. 4/, като длъжникът се смята в забава и без покана /чл. 84, ал. 1 от ЗЗД/. В случая се дължи законна лихва за забава върху сумата от 62 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, за периода от 30.08.2018г. (датата на влизане в сила на Решение № 4909/19.07.2018г. по адм. д. №11681/2017г. на АССГ, 62 състав до датата на окончателното ѝ плащане от Столична община.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати направените от ищеца разноси в хода на съдебното производство. По силата на чл.38, ал.2 от ЗАдвокатурата, съдът следва да определи исканото възнаграждение за адвокат – роднина на ищеца в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2. Във връзка с представения договор за правна защита и съдействие от 19.09.2022г., приложима е редакцията на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения изм. и доп. дв. бр.68 от 31 юли 2020г., като на осн. чл.8, т.1 от същата, ответникът следва да бъде осъден да заплати освен държавна такса и адвокатски хонорар от 300 /триста/ лева.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ Столична община да заплати на Н. Й. Т. сумата в размер на 62 (шестдесет и два) лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, в резултат на незаконосъобразно наложена от служител на „Столичен инспекторат“ при „Столична община ПАМ по чл.171, т.5 от ЗДвП „преместване на паркирано пътно превозна средство Лек автомобил Хюндай с ДКН [рег.номер на МПС] , обявена за нищожна с Решение № 4909/19.07.2018г. по адм. д. №11681/2017г. на АССГ, 62 състав, заедно със законната лихва за забава, считано от 30.08.2018г. до датата на окончателното плащане, както и сума в размер на 310 (триста и десет) лева, представляваща разноските по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: